

név: ..... iskola: ..... osztály: .....

KÉT HÉT EGY MESE

2019-2020

3.-4. osztály

3. forduló

Elfelejtett lények boltja

Zágoni Balázs: Barni és a három angyaljárás

[Budapest]: Cerkabella Könyvkiadó, cop. 2012

1) Mit jelentett az angyalos játék? Írd le röviden, mit csináltak a gyerekek?

.....

.....

.....

.....

2) Hol kereste Barni a saját ajándékát?

.....

.....

.....

3) Milyen ajándékokat kapott Barni? Húzd át, ami hibásan szerepel a listán!

vízfesték, kisautó, szaloncukor, csoki Mikulás, narancs, játékreplő,
nápolyi, zselés toll, mandarin, mogyoró, egy doboz finom csoki,

4) Egy kicsit összekeveredtek az események a suliban az angyaljárós napon.

Számozással állítsd sorrendbe az eseményeket! (*amelyik a legkorábban történt kapja az 1-es számot*)

Barninak összeszorult a torka, mert nem találta az ajándékát

mese óra következett

Barni a szünet alatt a tornaterem mögött álldogált

matek órája volt Barninak

Barni nem tudta begyömöszölni a tornaszákba a felszerelését

a tanító néni a nagyszünet elején mindenkit kiküldött az osztályból

torna órára mentek le a tornaterembe

Barni egy doboz finom csokit talált a tárkájában

írásóra következett

bújócskáztak, és Barni lett a hunyó

5) Miért lepődtek meg aznap este Barni hugai?

.....

.....

.....

.....

Következő (4.) feladatlap: 2020. január 6-án, hétfőn

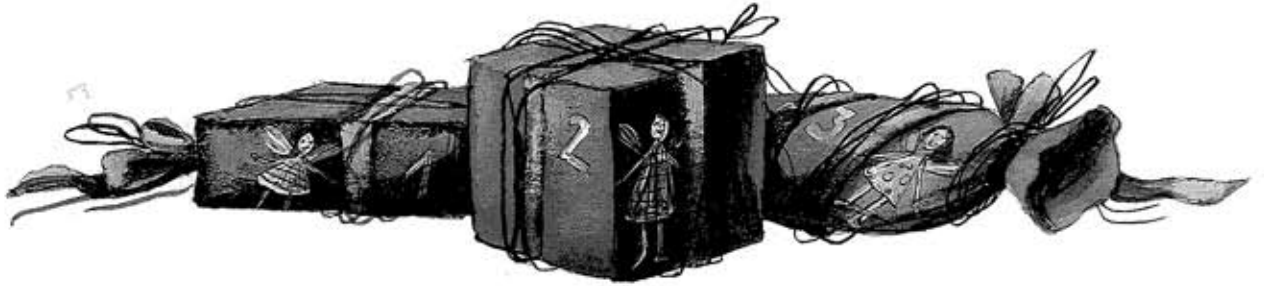
A feladatlapokat letölthetitek a www.bekesikonyvtar.hu oldalról.

Kellemes karácsonyt és szép, havas téli szünetet kívánunk nektek!

Elfelejtett lények boltja

[Budapest]: Cerkabella Könyvkiadó, cop. 2012

ZÁGONI BALÁZS

BARNI ÉS A HÁROM ANGYALJÁRÁS

A téli vakáció előtti utolsó napon Barniék angyalost játszottak az iskolában. Előző nap mindenki felírta a nevét egy papírlapra és bedobta a tanító néni szőrsapkájába. Ő jól összekavarta, majd minden gyerek kihúzott egy nevet. Barni nagyon szerette volna, ha Sarolta nevét húzza, de nem így alakult a dolog: Istvánkát húzta. Iskola után hazafelé menet arról beszéltek Apával, hogy mivel lehetne őt meglepni? Végül a vízfesték mellett döntöttek, mert Istvánka nagyon szeretett festeni, és olyan vastagon szokott mázolni, hogy két festéssel már ki is ürítette a készletet.

Másnap a tanító néni a nagyszünet elején mindenkit kiküldött az osztályból. Aztán egyenként kellett belopakodniuk a szünet alatt, nem volt szabad sem jobbra, sem balra nézni, csak becsúsztatni az ajándékot annak a táskájába, akinek a nevét tegnap kihúzták. Mindenki így tett, Barni is otthagyta a cicázókat és felosont egy pillanatra az osztályterembe, hogy Istvánka padjába rejtse az angyalos csomagot.

A szünet végén aztán egyszerre rohant be mindenki az osztályba és keresgélte

az ajándékát. István hamar megtalálta a vízfestéket, örült is neki. Barni benyúlt a táskájába, de csak a fent felejtett tizórai akadt a kezébe. Elkezdett kotorászni, kereste a füzetek mögött, a könyvek előtt, a tolltartó alatt, de semmit sem talált. Aztán arra gondolt, hogy az ő „angyala” esetleg a tornafelszerelések közé csúszathatta az ajándékot. Ott is megnézte, de ott csak a tornafelszerelés volt. Bebújít a pad alá, hátha leesett az ajándék, de ott sem volt semmi. Összeszorult a torka, de nem akart sírni. Nagyokat nyelt és pislogott, hogy a könnyek ne akarjanak kicsordulni.

– Mindenki megtalálta az ajándékot? – kérdezte a tanító néni.

Igen! – kiabálta kórusban az osztály. Barni hallgatott. Félt, hogy kikacagják, ha kiderül, hogy neki nincs is ajándéka, mert elfeledkezett róla az „angyala”. Vagy esetleg rossz táskába tette. Még az is megfordult a fejében, hogy az osztálytársa ugyan hozott neki ajándékot, de lehet, hogy épp az igazi angyal vitte el, mert Barni nem volt elég jó ebben az évben. Mindenesetre nehezen telt az óra, pedig mese óra volt, amit Barni igencsak szeretett. De most sehogy sem tudott figyelni a mesére.

Aztán jött a következő szünet, az osztálytársak az ajándékokat mutogatták egymásnak, kölcsönkérték és kipróbálták egymás játékeit. Barni gyorsan lement az udvarra és a tornaterem mögött álldogált, hogy senki ne kérdezze meg tőle, hogy mit hozott az angyal? Szünet vége előtt kicsivel felsomfordált, mert eszébe jutott, hogy most már igen éhes, legalább megeszni a szendvicset. Amikor belekötött a táskájába, valami furcsa dologban akadt meg a keze. Kihúzta. Egy doboz finom csoki volt! Barni elmosolyodott, de nem szólt senkinek, visszacsúsztatta a táskába, mert már kezdődött is az írás óra. A következő szünetben már jókedvűen ment le játszani. Bújócskáztak, és ő lett a hunyó. Az osztálytársai ügyesen elbújhattak, mert Barni sokukat még a szünet végéig sem találta meg. De amikor felment a terembe, már mindenki fent volt. Ekkor vette észre, hogy furcsán kitömve áll a táskája. Belenézett és elámult. Tele volt narancssal, mandarinnal, szaloncukrokkal, nápolyival és volt benne egy pár kisautó is. Barni körülnézett: az osztálytársai mosolyogtak, volt, aki kuncogott, vagy gyorsan elfordult. Barni fülig pirult. Aztán elkezdte kirakni az ajándékokat szép sorban a padra. A matek óra alatt ezeket nézegette, és azon gondolkodott, hogy mindez hogyan történhetett? Egy biztos, végül ő kapta a legtöbb ajándékot az osztályban! De a meglepetéseknek ezzel még nem volt vége. A matek óra után torna jött, át kellett öltözni

és lemenni a tornaterembe. A tornaóra végén pedig fel az osztályba, levetni a tornaruhát és visszaöltözni. Barni befejezte az öltözést és be akarta gyömöszölni a tornafelszerelést a táskájába, de nem tudta. Egyszerűen nem fért. Erősebben nyomkodta, de úgy sem ment. Kivette hát a nadrágot és ámulva emelt ki egy játékreplőt a táskájából. A csomagolás elszakadt, amikor a tornaruhát gyömöszölte befelé, így kikandikált a papír alól a Boeing típusú repülő kék-piros orra. Hát ez meg honnan került ide? Körülnézett, de a többiek nem kuncogtak, csak Istvánka bújt le valamiért gyorsan a pad alá.

Hazafelé menet Barni nagyon vidám volt, a repülőjét zúgatta, ugrándozott Anya mellett, és amikor hazaért, se szó, se beszéd, beszaladt a gyerekszobába. Aznap este Barni húgai, Dorka és Hanna igencsak meglepődtek, amikor a hálózsákjukat akarták felvenni. Mandarinok, szaloncukrok, csokik potyogtak ki belőlük. Csodálkozva szedegették össze a finomságokat, és megkérdezték Barnit, hogy nem látott-e angyalt elrepülni a ház előtt. Barni a fejét a párnába fúrta, hogy nehogyan elnevesse magát. Nem kell a lányoknak megtudni ezt a kis angyaltitkot – gondolta, aztán boldogan elaludt. Ezen az estén még sokan aludtak el boldogan. Például a tanító néni, aki elsőnek vette észre reggel, hogy Barni nem kapott ajándékot, és az első szünetben kiszaladt a sarki üzletbe, ahonnan a legfinomabb doboz csokival tért vissza, és azt a Barni táskájába rejtette. Jól aludt Sarolta, Ágica, Évi, Jancsi, Róbert és Gábor is, akik szintén észrevették, hogy Barninak nincs ajándéka, ezért a második szünetben a sajátjukból csentek be mindenféle finomságot és játékot a táskájába, hogy örömet szerezzenek neki. És jól aludt Istvánka is, aki ugyan otthon felejtette reggel a Barni ajándékát – mert véletlenül pont ő húzta ki Barni nevét tegnap –, de amikor észbe kapott, felhívta telefonon az édesanyját, aki hazaautózott és elhozta az ajándékot az iskolába. Így a harmadik szünetben Istvánka már ezt is becsenhetette a Barni táskájába. Ők mind azt gondolták, hogy nem kell Barninak tudni ezt a kis angyaltitkot. Hadd gondolkozzon azon, hogy hogyan is járt ezen a napon nála háromszor az Angyal!

(Illusztrálta: Szegedi Katalin)